

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 50/2015
19.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљене М.Р., због прекршаја из члана 15. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 493/2015 од 22.12.2015. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Лесковцу Пр бр.1285/14 од 09.10.2015. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу Прж 20169/15 од 03.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 493/2015 од 22.12.2015. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧАВАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Лесковцу Пр бр.1285/14 од 09.10.2015. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу Прж 20169/15 од 03.11.2015. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима према окривљеној М.Р.,

ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК

- да је дана 14.12.2013. године у 00.30 часова у приватном стану у улици ... у Л., гласном музиком реметила јавни и ред и мир, на тај начин што је пуштањем музичких садржаја преко музичких уређаја и појачала узнемиравала станаре стамбене зграде,

- чиме би учинио прекршај из члана 15. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Лесковцу Пр бр.1285/14 од 09.10.2015. године окривљена М.Р. оглашена је кривом због извршења прекршаја

из члана 15. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђена на новчану казну у износу од 5.000,00 динара, коју је обавезана да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде и одређено да ако исто не учини, казна ће се заменити казном затвора у трајању од 5 дана рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара у један дан затвора, посебним решењем суда, на основу члана 37. Закона о прекршајима.

Истом пресудом обавезана је окривљена М.Р. на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 500,00 динара које је дужна да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу Прж 20169/15 од 03.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене М.Р., а пресуда Прекршајног суда у Лесковцу Пр бр.1285/14 од 09.10.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Птз 493/2015 од 22.12.2015. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и става 2. у вези члана 85. став 1. и члана 81. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 116/08 и 111/09), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновну одлуку, или да обустави прекршајни поступак против окривљене М.Р. због прекршаја из члана 15. став 1. Закона о јавном реду и миру, услед наступања застарелости.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР („Службени гласник РС“, број 65/13), обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. и става 2. у вези члана 85. став 1. и члана 81. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 116/08 и 111/09 - у даљем тексту раније важећег ЗПР), који је важио у време започињања овог прекршајног поступка, а које битне повреде одредаба прекршајног поступка су прописане и Законом о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65/13 - у даљем тексту сада важећи ЗПР) који је ступио на снагу 01.03.2014. године у члану 264. став 1. тачка 14. и став 2. тачка 2, 3. и 4. у вези члана 93. став 1.

Чланом 340. сада важећег ЗПР, прописано је да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене тог закона, окончати по одредбама раније важећег ЗПР.

Чланом 214. став 1. раније важећег ЗПР, који је био на снази у време започињања прекршајног поступка у конкретној прекршајној ствари, прописано је да се прекршајни поступак завршава доношењем осуђујуће или ослобађајуће пресуде или решењем којим се поступак обуставља, а истоветну одредбу садржи и сада важећи ЗПР у члану 246. став 1, с тим да је додато решење којим се малолетном учиниоцу прекршаја изриче васпитна мера.

Како је у конкретном случају прекршајни поступак започет у време важења Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 101/06 ... 111/09) исти је и окончан применом тог закона доношењем правноснажне осуђујуће пресуде сходно члану 340. сада важећег ЗПР, али се на поступак по ванредном правном леку, као посебан поступак покренут захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 493/15 од 22.12.2015. године, дакле покренут након почетка примене сада важећег ЗПР (након 01.03.2014. године), имају применити одредбе овог закона.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су првостепеном и другостепеном пресудом учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 101/05, 116/08 и 111/09) а што је прописано и сада важећим ЗПР у члану 264. став 1. тачка 14. и став 2. тачка 2. и 3., јер је изрека првостепене пресуде неразумљива, није наведено тачно место извршења прекршаја, а дати разлози су потпуно нејасни, док је другостепени суд потврђујући првостепену пресуду учинио исту битну повреду одредаба прекршајног поступка.

Из списка предмета произилази да је окривљена М.Р. оглашена кривом због извршења прекршаја из члана 15. став 1. Закона о јавном реду и миру који је према изреци учинила дана 14.12.2013. године у 00.30 часова у приватном стану у улици ... у Л., а ни образложење првостепене пресуде не садржи ближе назначење места извршења наведеног прекршаја. Надаље, другостепени суд је у образложењу навео да иако је неспорно да у изреци ожалбене пресуде није наведен број стана у коме је извршен прекршај, број стана се може утврдити из кривичне пријаве која је саставни део списка те да жалбени наводи браниоца окривљене М.Р. у том правцу немају утицаја на правилност израђене пресуде.

Чланом 12. сада важећег ЗПР прописано је да је прекршај извршен како у месту где је учинилац радио или био дужан да ради, тако и у месту где је последица наступила.

По налажењу Врховног касационог суда, место извршења прекршаја представља битан елемент прекршаја па имајући у виду да изрека првостепене пресуде не садржи прецизно назначење места извршења прекршаја окривљене М.Р., нити образложење првостепене и другостепене пресуде дају разлоге о овој одлучној чињеници, побијане пресуде донете су уз битну повреду

одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14. и став 2. тачка 2. и 3. сада важећег ЗПР, јер је изрека првостепене пресуде неразумљива, противречна разлозима пресуде, а образложења побијаних пресуда не садрже разлоге о овој одлучној чињеници, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете и уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези члана 85. став 1. и члана 81. раније важећег ЗПР а што је прописано и чланом 264. став 2. тачка 4. у вези члана 93. став 1. сада важећег ЗПР јер је окривљена М.Р. дала своју писану одбрану, а није јој дата могућност да се пре доношења одлуке изјасни о чињеницама и доказима који је терете.

Чланом 93. став 1. сада важећег ЗПР прописано је да се пре доношења одлуке, окривљеном мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним законом.

Из списка предмета произилази да је окривљена М.Р. у овом прекршајном поступку своју одбрану дала писменим путем и доставила суду 11.08.2014. године, као и да је у својој одбрани негирала извршење прекршаја.

Из списка предмета произилази да је сведок Ј.Ј. у свом исказу датом у првостепеном поступку, навела да је она била закупац стана у коме је пуштана музика критичном приликом, а не окривљена М.Р., која је била само гошћа, те вечери, а чињеницу да је сведок Ј.Ј. била закупац стана у коме се одиграо критични догађај потврдила је и сведокиња М.М.

Из образложења првостепене пресуде произилази да је првостепени суд поклатио веру исказима сведока Н.М. као и исказима службених лица М.К. и Ж.Р., који су навели да је закупац стана била управо окривљена М.Р.

По налажењу Врховног касационог суда, будући да су у овом кривичном поступку изведени контрадикторни докази, окривљеној М.Р. је у смислу члана 93. став 1. сада важећег ЗПР морала бити дата могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који је терете, а што у конкретном случају није учињено, већ су пресуде донете само на основу писмене одбране окривљене, а чиме је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 93. став 1. сада важећег ЗПР, како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Због учињених битних повреда одредаба прекршајног поступка побијане пресуде би требало укинути и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, чланом 84. став 1. сада важећег ЗПР прописано је да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а ставом 7. истог члана прописано је да

покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост.

Како је у конкретном случају прекршај за који је окривљена М.Р. оглашена кривом учињен дана 14.12.2013. године, сходно члану 84. став 7. сада важећег ЗПР, апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка у конкретном случају наступила је дана 14.12.2015. године, из ког разлога је Врховни касациони суд, будући да је побијане пресуде требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање, побијане пресуде преиначио и применом члана 248. став 1. тачка 6. сада важећег ЗПР-а прекршајни поступак против окривљене М.Р. због прекршаја из члана 15. став 1. Закона о јавном реду и миру, обуставио.

Имајући у виду да је против окривљене М.Р. обустављен прекршајни поступак, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда а на основу члана 141. став 2. сада важећег ЗПР.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези са чланом 248. став 1. тачка 6. сада важећег ЗПР.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**